

2. nedeľa po Narodení Pána A – B – C

Boh nás podľa dobrotivého rozhodnutia svojej vôle predurčil, aby sme sa skrze Ježiša Krista stali jeho adoptovanými deťmi. (porov. Ef 1,5)

Prvé čítanie

Kniha Ekleziastikus 24,1-4.12-16

Múdrosť sa chváli sama, aj u Boha má česť a uprostred svojho ľudu slávu, otvára ústa v zhromaždení Najvyššieho a vyvyšuje sa pred jeho zástupmi.

Tvorca všetkého dal mi rozkaz: môj Stvoriteľ určil miesto pre môj stan. Povedal mi: "Prebývaj v Jakubovi, v Izraeli maj svoje dedičstvo!" Pred vekmi, na počiatku ma stvoril a budem trvať na veky. Pred ním vo Svätom stane konala som službu a potom na Sione dostala som sídlo. V meste, ktoré on miluje, našla som bývanie, nad Jeruzalemom dal mi právomoc. V ľude, plnom slávy, zapustila som korene, v Pánovom podiele, v jeho dedičstve.

Druhé čítanie

List Efezanom 1,3-6.15-18

Nech je zvelebený Boh a Otec nášho Pána Ježiša Krista, ktorý nás v Kristovi požehnal a zahrnul nebeskými duchovnými darmi.

V ňom si nás ešte pred stvorením sveta vyvolil, aby sme boli pred jeho tvárou svätí a nepoškvrnení v láske.

On nás svojím dobrotivým rozhodnutím predurčil, aby sme sa skrze Ježiša Krista stali jeho deťmi na chválu a slávu jeho milosti, ktorou nás obdaril vo svojom milovanom Synovi.

Preto aj ja odvtedy, čo som počul o vašej viere v Pána Ježiša a o láske voči všetkým svätým, neprestávam za vás ďakovať, keď si na vás spomínam vo svojich modlitbách. Nech vám Boh nášho Pána Ježiša Krista, Otec slávy, dá Ducha múdrosti a zjavenia, aby ste ho poznali. Nech osvieti oči vašej mysle, aby ste vedeli, k akej nádeji vás povoláva, aké je bohatstvo a sláva jeho dedičstva určeného svätým.

Na počiatku bolo Slovo a Slovo bolo u Boha a to Slovo bolo Boh. Ono bolo na počiatku u Boha. Všetko vzniklo skrze neho a bez neho nič nevzniklo z toho, čo vzniklo. V ňom bol život a život bol svetlo ľudí. A svetlo vo tmách svieti, a tmy ho neprijali.

Pravé Svetlo, ktoré osvecuje každého človeka, prišlo na svet. Bolo na svete a svet vznikol skrze neho, a svet ho nepoznal. Prišlo ku svojim, a vlastní ho neprijali. Ale tým, ktorí ho prijali, dalo moc stať sa Božími deťmi: tým, čo uverili v jeho meno, čo sa nenarodili ani z krvi, ani z vôle tela, ani z vôle človeka, ale z Boha. A Slovo sa telom stalo a prebývalo medzi nami a my sme uvideli jeho slávu, slávu, akú má od Otca jednorodný Syn, plný milosti a pravdy.

Na zamyslenie

Vianoce sú časom dobrých slov. Hovoríme si ich, píšeme si ich, a pritom cítime, ako nám to robí dobre, keď nás niekto takým slovom obdarí. "Slovo, ktoré ti pomôže, nemôžeš si sám sebe povedať!": hovorí jedno etiópske príslovie. Je to slovo, ktorým je nám preukázaná úcta a náklonnosť. Vďaka dobrému slovu sa môže človek poriadne rozvinúť. Dobré slovo dá viac sily ako hocikaké vianočné slávnostné menu.

Slová počúvame a čítame. Ale slovo, ktoré pomôže, ktoré robí dobre, ktoré ponúka prijatie a porozumenie, priateľstvo a blízkosť, s takým slovom sa stretávame zriedkakedy. Medzi množstvom slov vypovedaných aj práve počas sv. omše, nájdeme možno len zopár viet, ktoré oslovia nielen naše ucho, ale aj naše srdce.

O takom slove hovorí aj dnešné čítanie. Predstavte si, žeby bolo v biblii napísané: "Na počiatku bola náhoda a táto náhoda bola u Boha a tá náhoda bola Boh. Všetko povstalo skrze náhodu a bez náhody by nepovstalo nič z toho, čo povstalo..." – svet by bola náhoda. Vy a ja by sme boli náhoda, ako aj začiatok a koniec, náš celý život, celé dejiny ľudstva... Nie, v biblii stojí jasne napísané: "Na začiatku bolo slovo"! Na začiatku nestojí niečo slepé, anonymné, bezcieľné, ale niečo veľmi osobné: Slovo, ktoré vyslovuje sám Boh. Slová vytvárajú vzťah, blízkosť, kontakt. Jazykom zdieľame život. Seba darujem druhému, keď rozprávam niečo o tom, čo vo mne je, čo si myslím, cítim, dúfam, želám...

Slová môžu pomáhať rozumieť a žiť. Takéto Slovo vyriekol Boh. Slovo, ktoré hovorí, je jeho život, jeho láska, jeho pravda, jeho prisľúbenie nám, ľuďom. On chce tieto slová s nami zdieľať. On nám chce zveriť tieto slová. Úplne prvé prisľúbenie znie: "Milujem ťa. Je dobré, že si. Prajem si, aby si žil." Všetko sa udialo vďaka tomuto slovu a bez tohoto slova by nič nebolo...

Texty tejto nedele hovoria o hlbokkej náklonnosti, láske a Božej dôvere k nám, ľuďom. Život je tu vyjadrený ako spojenie s Bohom, ako výhonok nášho vlastného života vyrastajúceho z jeho koreňov. Práve na začiatku nového roka, na začiatku všetkého nového a neznámeho nám pri zdolávaní mnohých problémov pomôže práve kus dôvery. Božia radosť z nás nám môže byť oporou, posilou. Môže nás povzbudzovať robiť veci, ktoré by boli bez Božej prítomnosti príliš nebezpečné, problematické a namáhavé. Zlyhania a neúspechy, ktoré patria tiež k ľudskému životu, prijímané práve z tohoto pohľadu nemusia zmenšiť utrpenie a núdzu, stratí sa však v nás nebezpečenstvo a strach, pretože aj v takýchto situáciách sme ukrytí v Božích rukách. Božie slovo, vyslovené pre každého z nás, zostáva otázkou a pozvaním pre nás, či ho vpustíme do nášho života, či mu otvoríme naše srdce, či sa stane v našom živote "telom". Je to len a len naše osobné rozhodnutie. Boh si v každom prípade praje z celého srdca osobné stretnutie a vzťah s nami.

2. nedeľa po Narodení Pána A – B – C

Boh nás podľa dobrotivého rozhodnutia svojej vôle predurčil, aby sme sa skrze Ježiša Krista stali jeho adoptovanými deťmi. (porov. Ef 1,5)

Prvé čítanie

Kniha Ekleziastikus 24,1-4.12-16

Múdroseľ sa chváli sama, aj u Boha má česť a uprostred svojho ľudu slávu, otvára ústa v zhromaždení Najvyššieho a vyvyšuje sa pred jeho zástupmi.

Tvorca všetkého dal mi rozkaz: môj Stvoriteľ určil miesto pre môj stan. Povedal mi: "Prebývaj v Jakubovi, v Izraeli maj svoje dedičstvo!"

Pred vekmi, na počiatku ma stvoril a budem trvať na veky. Pred ním vo Svätom stane konala som službu a potom na Sione dostala som sídlo. V meste, ktoré on miluje, našla som bývanie, nad Jeruzalemom dal mi právomoc. V ľude, plnom slávy, zapustila som korene, v Pánovom podiele, v jeho dedičstve.

Druhé čítanie

List Efezanom 1,3-6.15-18

Nech je zvelebený Boh a Otec nášho Pána Ježiša Krista, ktorý nás v Kristovi požehnal a zahrnul nebeskými duchovnými darmi.

V ňom si nás ešte pred stvorením sveta vyvolil, aby sme boli pred jeho tvárou svätí a nepoškvrnení v láske.

On nás svojím dobrotivým rozhodnutím predurčil, aby sme sa skrze Ježiša Krista stali jeho deťmi na chválu a slávu jeho milosti, ktorou nás obdaril vo svojom milovanom Synovi.

Preto aj ja odvtedy, čo som počul o vašej viere v Pána Ježiša a o láske voči všetkým svätým, neprestávam za vás ďakovať, keď si na vás spomínam vo svojich modlitbách. Nech vám Boh nášho Pána Ježiša Krista, Otec slávy, dá Ducha múdrosti a zjavenia, aby ste ho poznali. Nech osvieti oči vašej mysle, aby ste vedeli, k akej nádeji vás povoláva, aké je bohatstvo a sláva jeho dedičstva určeného svätým.

Evanjelium

Ján 1,1-18

Na počiatku bolo Slovo a Slovo bolo u Boha a to Slovo bolo Boh. Ono bolo na počiatku u Boha. Všetko vzniklo skrze neho a bez neho nič nevzniklo z toho, čo vzniklo. V ňom bol život a život bol svetlo ľudí. A svetlo vo tmách svieti, a tmy ho neprijali.

Bol človek, ktorého poslal Boh, volal sa Ján. Prišiel ako svedok svedčiť o Svetle, aby skrze neho všetci uverili. On sám nebol svetlo, prišiel iba svedčiť o Svetle.

Pravé Svetlo, ktoré osvecuje každého človeka prišlo na svet. Bolo na svete a svet vznikol skrze neho, a svet ho nepoznal. Prišlo ku svojim, a vlastní ho neprijali. Ale tým, ktorí ho prijali, dalo moc stať sa Božími deťmi: tým, čo uverili v jeho meno, čo sa nenarodili ani z krvi, ani z vôle tela, ani z vôle človeka, ale z Boha. A Slovo sa telom stalo a prebývalo medzi nami a my sme uvideli jeho slávu, slávu, akú má od Otca jednorodný Syn, plný milosti a pravdy. Ján o ňom svedčil a volal: "Toto je ten, o ktorom som hovoril: 'Ten, čo prichádza po mne, bol predom mnou, pretože bol skôr ako ja.'"

Z jeho plnosti sme prijali všetci milosť za milosťou. Lebo ak Zákon bol daný skrze Mojžiša, milosť a pravda prišli skrze Ježiša Krista. Nikto nikdy nevidel Boha; Jednorodný Syn Boží, ktorý je v náručí Otca, ten o ňom priniesol zvesť.

Na zamyslenie

Vianoce sú časom dobrých slov. Hovoríme si ich, píšeme si ich, a pritom cítime, ako nám to robí dobre, keď nás niekto takým slovom obdarí. "Slovo, ktoré ti pomôže, nemôžeš si sám sebe povedať": hovorí jedno etiópske príslovie. Je to slovo, ktorým je nám preukázaná úcta a náklonnosť. Vďaka dobrému slovu sa môže človek poriadne rozvinúť. Dobré slovo dá viac sily ako hocikaké vianočné slávnostné menu.

Slová počúvame a čítame. Ale slovo, ktoré pomôže, ktoré robí dobre, ktoré ponúka prijatie a porozumenie, priateľstvo a blízkosť, s takým slovom sa stretávame zriedkakedy. Medzi množstvom slov vypovedaných aj práve počas sv. omše, nájdeme možno len zopár viet, ktoré oslovia nielen naše ucho, ale aj naše srdce.

O takom slove hovorí aj dnešné čítanie. Predstavte si, žeby bolo v biblii napísané: "Na počiatku bola náhoda a táto náhoda bola u Boha a tá náhoda bola Boh. Všetko povstalo skrze náhodu a bez náhody by nepovstalo nič z toho, čo povstalo..." – svet by bola náhoda. Vy a ja by sme boli náhoda, ako aj začiatok a koniec, náš celý život, celé dejiny ľudstva... Nie, v biblii stojí jasne napísané: "Na začiatku bolo slovo"! Na začiatku nestojí niečo slepé, anonymné, bezcieľne, ale niečo veľmi osobné: Slovo, ktoré vyslovuje sám Boh. Slová vytvárajú vzťah, blízkosť, kontakt. Jazykom zdieľame život. Seba darujem druhému, keď rozprávam niečo o tom, čo vo mne je, čo si myslím, cítim, dúfam, želám...

Slová môžu pomáhať rozumieť a žiť. Takéto Slovo vyriekol Boh. Slovo, ktoré hovorí, je jeho život, jeho láska, jeho pravda, jeho prislúbenie nám, ľuďom. On chce tieto slová s nami zdieľať. On nám chce zveriť tieto slová. Úplne prvé prislúbenie znie: "Milujem ťa. Je dobré, že si. Prajem si, aby si žil." Všetko sa udialo vďaka tomuto slovu a bez tohoto slova by nič nebolo...

Texty tejto nedele hovoria o hlbokej náklonnosti, láske a Božej dôvere k nám, ľuďom. Život je tu vyjadrený ako spojenie s Bohom, ako výhonok nášho vlastného života vyrastajúceho z jeho koreňov. Práve na začiatku nového roka, na začiatku všetkého nového a neznámeho nám pri zdolávaní mnohých problémov pomôže práve kus dôvery. Božia radosť z nás nám môže byť oporou, posilou. Môže nás povzbudzovať robiť veci, ktoré by boli bez Božej prítomnosti príliš nebezpečné, problematické a namáhavé. Zlyhania a neúspechy, ktoré patria tiež k ľudskému životu, prijímané práve z tohoto pohľadu nemusia zmenšiť utrpenie a núdzu, stratí sa však v nás nebezpečenstvo a strach, pretože aj v takýchto situáciách sme ukrytí v Božích rukách. Božie slovo, vyslovené pre každého z nás, zostáva otázkou a pozvaním pre nás, či ho vpustíme do nášho života, či mu otvoríme naše srdce, či sa stane v našom živote "telom". Je to len a len naše osobné rozhodnutie. Boh si v každom prípade praje z celého srdca osobné stretnutie a vzťah s nami.